

Po sneho pridejo.

Vu vremeni gostüvanja, kda szvatovje po sneho pridejo, zs njimi pridocsi sztarisina szvoj poklon tak ma zacsnoti:

Vünesnji sztarisina.

Pomozi vam Bog! postene hise gospodar ino vsza postena obszida!

Notresnji sztarisina.

Plati vam Bog!

Vünesnji sztarisina.

Je-li szo doma te postene hise goszodar, po imeni Cvetko Marko, sz szvojov dragov goszpodaricov, — je-li szo doma ali ne?

Notresnji sztarisina.

Doma szo.

Vünesnji sztarisina.

Je-li bi szlobodno bilo nikeliko recsi vöpovedati i pred vasz dati, kako naimre pred-naprej hodecsega csloveka; stere recsi bi bile Bogi na diko i hvalo, szvetoj matericerkvi na poveksanje, vam ino nam lepo vcsenje, je-li je szlobodno ali ne?

Notresnji sztarisina.

Szlobodno je vszakomi postenomi csloveki dobre recsi zgovarjati i vam takajse.

Vünesnji sztarisina.

Ali prvo, liki bi one recsi meo vö povedati i pred vasz dati, pitam vasz: Je-li je szlobodno prek praga sztopiti ali ne?

Notresnji sztarisina.

•Szlobodno je. Nego prvle, kak bi meli prek praga v hiso sztopiti, pitam vasz odked szte?

Vünesnji sztarisina.

Mi szmo szte Kanaanszke z medom ino z mlekom tekocse obilne zemle.

Notresnji sztarisina.

Po koj dobra szte sze pa szem navornoli i zakaj szte prisli?

Vünesnji sztarisina.

Mamo tu velko zalogo, stera je zalozsena do veszeloga Jürjovoga dneva ino je oblublana po naprej hodecsem csloveki, da kibodi dva pinta adomasa szme szpiti, od tisztoza bomo naprej csakali to zalogo.

Notresnji sztarisina.

Kak csüjemo, vi szzi za nikakso zalogo zgovarjate. Mi nikaj za njo ne znamo, more biti szte zablodili? Eto szmo szzi zvrqli po pinti vino ino za volo zgovarjanja szoszidje, prijatelje szmo sze vküp szpravili. Drugo pa je to, ka je tü ne ostarija, kaj bi takse na sztan jemali ino kaj bi tü zaloge izskali. Po steroj poti szte prisli, z Bogom odidite po tisztoj nazaj.

Vünesnji sztarisina.

Ne szmo zablodili, nego szmo po pravoj poti prisli. Ar kak tri modre krale je pelala szvetla zvezda pred njimi idocsa v Betlehem, kde sze Goszpon Krisztus narodo ino ober tiszte hise je posztanola: tak ravno i mi szmo prisli po svetloj zvezdi, stera je pred nami sla ino je ober ete hise posztanola; csi ne verjete, hodite gledat; nego nam bole na to szloboscino dajte, da hocsemo naso zalogo vö prosziti.

Notresnji sztarisina.

Szlobodno proszite vi szvojo zalogo.

Vünesnji sztarisina.

Etak veli povedati posteni mladeneec, po imeni Cvetko Pavel, po szvojem naprej hodecem csloveki: Bodi Bogi hvala! vido szam lepo navado od mojih ocsakov i prijatelov takajse, ki szo vu szveto histvo sztopili pred menov ino vu szvetom histvi zsiveli, da je praj lepo dugovanje ino prijetno pred Bogom ino pred ljudmi pobožno histvo, stero je szam Goszpodin Bog nasztavo, kako veli Piszmo szveto: Ne je dobro csloveki szamomi biti, nego njemi je potrebno pomocs meti, stera bode poleg njega, ar je jaj jedinomi! csi v kakso nevolu ali v beteg szpadne, ne ima nikoga, ki bi ga z nevole pomogao. Na to dugovanje gledocs imenüvani mladeneec tak veli: I meni je prej szveti Düh szrce i pamet nadigno, da szam iszkao pod szivov nehov, na csarnoj zemli, po vnogih varasah i vesznicah, med vnogimi poglavitim kepi edno meni primerjeno tivarisico ali mojim ocsam lepse i mojemi szrci prijetnejse ne szam nindri mogao naiti, nego pri toj postenoj hisi edno posteno devojko, po imeni *Neso*, kako cser te postene hise verta, po imeni, *Sztanko Jurice*. Da jo proszim po mojem naprej hodecem csloveki za tivarisico vu szveto histvo, stero je szam Goszpodin Bog nasztavo vu paradizsomi, liki Szveto Piszmo veli. Da je praj szveto Trojsztvo vidilo, ka je vszaka sztvorjena sztvar mela szebi primerjenoga tivarisa, szam cslovek je bio jedini. Na to je szveto Trojsztvo tanacs vcsinilo ino erklo: Vidimo, kaj szo vsze lepo sztvovjena ino vszaka sztvar na szvojega lsztivnoga tivarisa, li szam cslovek jeszte jedini, hodmo i njemi sztvormo edno njemi primerjeno tivarisico. Na to je Goszpodin Bog globoki szen püsztu na Adama vu paradizsomi ino ga je vujszpaao. Adam pa kda bi zaszpaao, Goszpodin Bog je edno rebro vzeo ino je ono meszto z meszom napuno i z onoga rebra je

sztvoro zszenszko ino je njo k prvomi csloveki, moskomi pelao. Adam pa kda bi sze prebüdo, zaglednovsi zszenszko, radüvao sze je ino je erkao:

Isztina, to je praj edna koszt z mojih koszt ino telo z mojega tela vzeto. Zato sze ona mozsica bode zvala, ar je z mozsza vzeta. Na to dugovanje gledocs, cslovek osztavi szvojega ocsa, szvojo mater ino sze pridružsi k zseni szvojoj, oba bodeta edno telo i edna krv.

Zato nas posteni mladeneec vaso posteno devojko proszu vu szveto histvo, kaj i on scse zs njov biti edno telo i edna krv, kako Adam z Evov je posztao edno telo i edna krv. To szo na kraci moje recsi, na stere posteni ino lepi odgovor csakam od vasz, kak od naprej hodecsega csloveka nase postene szvadbe.

Notresnji sztarisina.

Ovo, csüjem vasz, da sze z lepimi recsi poklanjate ino szu zgovarjate za edno oszobo ali szu bodi devojko; mi od toga dugovanja nikaj na znamo, nego bole edno malo odsztope nazaj vö, da szu od toga dugovanja pogucsimo z ocsom i z materjov ino z drugov postenov zslahov te devojke je-li je tak ali ne? Ino potem toga more biti, da sze vase i nase recsi bodo glihale ali pa more biti szte zablodili, po pravoj poti ne prisli.

Vünesnji sztarisina.

Csi bi glih jasz odsztopo, z nikaksim talom sze nase i vase recsi ne bi mogle zglihati, nego szu bole mamogucsati z ocsi, kak szkrivoma.

Notresnji sztarisina.

Ovo, csüjem, kaj sze jako drzsite, more bit iszte kakso mito vzeli od vasega mladenca ino proszite naso devojko, ali mi ne znamo, komi? k csemi? je-li za paszterico ali za szlüzsbenco?

Vünesnji sztarisina.

Mladenec po meni veli vam povedati. Da bi praj jasz njo za paszterico ali za szlüzsbenico proszo, ne bi tak-sih poglavitih lüdih trüdio za nje volo, nego bi li edno zsenzsko poszlo. Ali proszim jo po mojem naprej hodecem csloveki za hisno tivarisico od ocse, od matere, od sztricov, vucov ino od vsze postene zslahte vu szveto histvo, da komi jasz bodem goszpodar, tomi ona bode goszpodarica i komi ona bode goszpodarica, tomi jasz bodem goszpodar.

Notresnji sztarisina,

Ali zakaj sze tak jako trüдите po-leg mladenca, kaj ga tak jako zago-varjate? Da dönok jasz pitam vasz, sz kem poszvedocsite, kaj bi sze nase i vase recsi mogle glihati.

Vunesnji sztarisina.

Poszvedocsim najprvo z zsvim Bogom, drügocs z krühom ino z vi-nom, tretjics z onim dnevom, kda je bio zacsetek nasega dugovanja, kak je mi vse tri meszece zdaj v petek. Ar na tiszti den nihao szam, veli mlade-nec, pri toj postenoj hisi dve peesi krüha, eden stertinjak vina, ednoga goszaka petaka, ednoga jünca, edno reco kveco, eden korc pseniczne mele, edno szo, ednoga tücsnoga brava, ed-noga kokota popevca, da bi mi, praj, mojo drago zarocsnico hranili do krat-koga i veszeloga Jürjavoga dneva. Ovo je dnesz tiszti veszeli den, zato nam naprej dajte ono oszobo, za stero sze tak trüdim.

Notresnji sztarisina.

Moj prijatelj, szvedocsili szte z trojim dugovanjem, da bi sze nase i vase recsi zglihale, ali escse je to ne zadoszta, nego morete z ocsom i z materjov takajse tüdi poszvedocsiti, csi je tomi tak ali ne? Zato pitam vasz, ocsa ino mati, je-li je tomi tak ali ne?

Roditelov odgovor.

Tak je.

Notresnji sztarisina.

Moj prijatelj, zadoszta je szvedosz-tva ino szti zgovarajte z menov, liki szte i od szvetoga histva pred tem nap-rej prinasali, zato jasz pitam vasz: Ka je szveto histvo?

Vünesnji sztarisina.

Szveto histvo je nikaj ne drügo, nego ednoga mozsa i edna zsene do-sztojno i poleg pravde nerazlocsljivo vezalo.

Notresnji sztarisina.

Posteno szte odgovorili. Ali na dale, jasz pitam vasz, zakeliko zrokov volo je nasztavleno szveto histvo?

Vünesnji sztarisina.

Szveto histvo je najbolje za stiri zrokov volo nasztavleno. Ob prvim zato, da bi nasega tivaristva, stero z Krisztusom mamó i njegove do nasz lübeznoszti, pelda bilo. Vu sterom zaoki bogabojecsi hisnicke sze majo navcsiti dvoje dugovanje. 1. Lübiti, postüvati, dicsiti ino hvaliti Sztvoritela Boga za njegovo dobroto, ki je takse plemenito vrasztvo csloveki nasztavo. 2. Sze majo navcsiti, da sze morejo lübiti, postüvati eden drügoga ino vszako dobro, hüdo teskocsó ednako vküp trpeti, kak szveti Pavel apostol hisnike opomina, kda veli moskim glavam: Vi mozsje, lübite vase zsene, liki je Krisztus lübo szvojo szveto mater-cerkev. Z sterih recs sze mozsje mo-rejo vcsiti, postüvati ino lübiti Krisz-tusa, liki szvojega vekivecsnoga Gosz-poda i poleg toga tüdi postüvati i lü-biti szvoje zsene. I zsenzske glave opo-mina szv. Pavel apostol: Vi zsene, podlezsne bodite vasim lasztivnim mo-zsam, liki Goszpodni. Ar je mozs glava zsene, liki je Krisztus glava szvoje

szvete matere cerkvi. Zsene sze tüdi z toga dvoje naj navcsijo. Lübiti ino postüvati szvojega Zvelicsitela Krisztusa i njemi szlüzsi. Szvoje postene goszpodare ino mozse tüdi lübiti, postüvati ino njim pokorne, podlozsne biti. To je prvi zrok, za steroga volo je szveto histvo nasztavleno.

Obdrügin nasztavleno je szveto histvo za volo pomocsi, naj na tom szveti vu krizsi i nevoljah ino vu vszakah teskocsah eden drugoga pomagata. Od toga szam Goszpodin Bog veli: Ne je dobro csloveki szamomi biti, pomocs njemi sztvormo, stera bode poleg njega. Na to opomina i szveti Peter apostol hisnike govorecsi: Ober toga bodite vszi edni, ednoga nevola naj boli i drügoga.

Ob tretjim nasztavleno je szveto histvo za volo naszledüvanja csisztoga zsitka i odürjavanja necsisztoga, ruznoga i szramotnoga zsitka. Od toga dugovanja szveti Pavel apostol veli: Za volo habanja praznoszti vszaki mozs naj szvojo lasztivno zseno ma i vszaka zsena szvojega lasztivnoga mozsa. Dsniva szta eden za ovoga Boga moliti, naj sze vszaki vu csisztocsi zdrzsi i ni szrce, ni pamet, niti telo ne oszkruni. Tak bodeta Düha szvetoga csiszta poszoda, prebivaliscse mno cerkev.

Ob strtim nasztavleno je szveto histvo zato, naj sze bogabojecsi szinovje ino cseri plodijo i gori hranijo, kak szveti David veli: Blazseni bodes, kda bos tvojih otrok otroke vido, tvoja zsena v hisi ti bode, kak roden trsz, tvoja decsica okoli tvojega sztola szpravijo sze lepo, kak olivkoga dreva gin-gave sibe. Tak Bog csloveka blagoszlovi, ki sze njega boji. To szo zroki, za sterih volo je szveto histvo nasztavleno.

Notresnji sztarisina.

Moj prijatel, obilno szte odgovorili od zrokov nasztavlenja szvetoga histva, ali dönok jasz vasz mam pi-

tati: Kde ino sz kem je potrdjeno szveto histvo?

Vünesnji sztarisina.

Potrdjeno je vu Kani Galileje. Vu onom vrëmeni bila je szvadba vcsinjena vu Kani Galileje, na stero je i Krisztus sz szvojov predragov materjov ino z vucsenikmi szvojimi bio pozvani. Po tom toga pa kda bi sze vino zmenkalo, erkla je mati Krisztusi: Szinek, vina ne imajo. Odgovorecsi njej Krisztus: Zsena, ka je meni z tebov? Ne je escse prisla vöra moja. Erkla je Marija hlapcom: Kajkoli vam zapove, vcsinte. Bilo je pa tam seszt kamenih veder polozsenih poleg ocshcsavanja zsidovszkoga, sterih je vszako drszalo dve ali tri merice. Ercese njim Jezus: Napunite vedra z vodov i napunili szo je strihoma. I ercese njim: Zajmlite zse i neszte sztarisini. I neszli szo. Kda bi pa kostao sztarisina na vino obrnjeno vodo (i ne je znao, odkec je bilo, szlugi szo pa znali, ki szo vodo zajimali), zove zsenina i ercese njemi: Vszaki cslovek oprvics dobro vino polozsi pred goszte i kda szo sze napojili, teda lagojese dene pred nje. Ti szci pa zadrzsao dobro vino do eti mao. Z tem csüdom, stero je najprvle vcsino Krisztus vu Kani Galileje, potrdjeno je szveto histvo.

Notresnji sztarisina.

Moj prijatel, razmim vase lepe recsi, gda szkoro sze scsejo nase i vase zglihati, ali nikaksi hüdi glaszi szo prisli od vasega mladenca. Tak velijo od njega, ka je prej vtragljivi, na poszтели lezsi ino kda drügi dobri lüdje na delo idejo, teda szci on noge gori po szteni opravla ino tak nemarnoszt szpunjava, manjake odava. Zato csi bi praj tak bilo, nasa devojka veli: Raj bi brezi njega bila, kak zs njim zsvela.

Vünesnji sztarisina.

Istina je, nas mladenec ne tajci szvojega bina, nego on veli: Rano.

sztanem pred zorjov, kda drügi dobri lüdje escse szpijo, teda moje delo opravim, opravivsi je, vzemem szi szvetli karabin ino idem vö na pole ali kam inam ino szi sztrlim jelena ali szrno ali pa zavca ino tak domo prineszem ino szi mao preminim, kaj kda to moja draga zarocsnica bode vidila, na kaksem dobrom mali bodem njo jasz drzsao, bode sze kroto veszelila. To je sztanovito tak.

Notresnji sztarisina.

Moj prijatel! esi bi to tak bilo, nasa devojka bi tomi jako rada bila. Ali je-li je to tak ali ne?

Vünesnji sztarisina.

Sztanovito, da je to tak!

Notresnji sztarisina.

Bodi Bogi hvala! da sze nase i vase recsi szkoro hocsejo zglihati ali na dale nasa devojka to veli povedati, da je praj sztara navada, da vszaki zarocsnik szvojoj zarocsnici more kaj zazseniti, tak praj i jasz zselem, veli ona, esi bi praj Goszpodin Bog to dokoncsao, kaj bi njega prvle, kak mene, z toga szveta vö vzeo, stero ne zselem, da mi naj kaj gotovoga ali üroka zazseni.

Vünesnji sztarisina.

Zazseni ji vsze Trske gore ino Lüblanszke dole.

Notresnji sztarisina.

Da bi, praj, njegovo bilo, kaj obecse, bi dobro bilo, ali ne je njegovo, niti ne zahvali na tom obetanji, nego gorice ali njivo naj zaiseni.

Vünesnji sztarisina.

Zazseni ji najprvo szvojo pravo vero ino szvoj lepi beli zsvot.

Notresnji sztarisina.

Za veliko ino za dobro vzeme de-

vojka vsza ta, ar i ona zazsenila njemi je szvojo pravo vero.

Vünesnji sztarisina.

Zazseni ji za Trebezsemi na dva plüga zemle ino na Lipovji eden gjam gorice na dvajszeti kopacsov, stera po njegovoj szmrtili bi szi znala praviti, kaj to i to po mojem goszpodari ladam.

Notresnji sztarisina.

Na to roko dajte ino porokov za petdeszet rhaniski.

Vünesnji sztarisina.

Moj prijatel! je-li szmo vasz zadovolili?/

Notresnji sztarisina.

Zadovolili szte nasz.

Vünesnji sztarisina.

Hvala bodi Bogi! Zdaj zse mladenc veli povedati, kaj bi nam ono oszobo naprej dali, za stero sze trüdimmo.

Notresnji sztarisina.

Moj prijatel, one oszobe ne ga doma, za stero sze trüдите, ar je v Radgonjo sla po zacsimbo, po fige, mandale, po prpeo ino po safran. Na dale neszla je eden korbel bilic, da bi kaj mogla poküpiti, kaj kda njeni dragi gosztje k hisi pridejo, z zsmahnov jestvinov nje bode drzsala. Za te zrok doma je ne ga.

Vünesnji sztarisina.

Vidili szmo edno devojko, kaj je z ednov pütrov hitro sla ino je sze v hiso naszkakok bezsala i je erkla: Ne bom praj sla, kama szam sze napotila ino szam namenola iti, ar szo tü moji dragi gosztje, stere szam csakala. Zato je doma, naprej nam jo dajte.

Notresnji sztarisina.

Csi mate taksega postenoga ino jedrnoga mladenca, ki jo gori more naiti, dopüsztim vam, naj jo poiscse.

Vünesnji sztarisina.

Hvala bodi Bogi! naisli szmo naso oszobo, za stero szmo sze tak trüdüli. Sztanovito, da je to tiszta oszoba. Zato zdaj szmo zse veszeli i to radoszt, esese na dale meti naj moremo, nas mladenec tak veli povedati: Proszim za drago mojega oco ino mojo mater, po mojoj lüblenoj zarocsnici, da mi z mojim malim seregom edno ali dve vöri szalas dajo i za moje peneze jeszti ino piti. Kda bom pa steo odtec odhajati, ka potrosijo na nasz, hocsem njim lepo plac sati. Zato nam meszto pokazste, kde sz dol i szedemo.

Notresnji sztarisina.

Tak velijo oca szvojemi dragomi szini, kaj z dobre vole njega ino njegov mali sereg gori vzemejo ino sze veszelijo i radüjo, kaj sze k njim navrno, to praj z dragoszti vesiniti scesejo — zato sz eti dol i szedte.

Kda sz vünesnji szvatovje zse dol i szposzedejo.

Notresnji sztarisina.

Ali razmite vszi, kare vasz je Bog dao, vu hisi nasega postenoga goszpodara, etak velijo vam povedati po imeni Cvetko Marko sz szvojov lüblenov goszpodaricov: Dao mi je Bog szina po mojoj hcseri, ki sze je sz szvojim malim seregom k meni navrno, steroga rad vidim ino gä z njegovim seregom z dobre vole rad gori primem ino njemi meszto dam, kde sz dol i szede, poleg toga jeszti ino piti; zato sz szvojim malim seregom eden kratki csasz dobre vole naj bode ino sze nikaj naj ne podigava,

nego sz i bole lepe recsi naj zgovarja, stere bodo Bogi na diko i hvalo, lüdem pa na lepo postenje.

Vünesnji sztarisina.

Ali postena szvadba! razmite mali ino veliki, kare vasz je Bog dao, teli-kaj veli povedati nas posteni mladenec, po imeni *Cvetko Pavel, po szvojem naprejöhodcsem csloveki: Hvalim, praj, kak mojemi dragomi ocsi po mojoj lüblenoj zarocsnici, kaj me z mojim malim seregom radi vidijo pri szvojoi postenoj hisi i poleg toga jeszti ino piti nam obejcsö. Csi bodo nasz tak veszelo trostali, tak bomo sze i mi njih radi drzsali, dobre vole bodemo ino lepe recsi sz i zgovarjali.

Zgovarjanje pri vecserji.

Notresnji sztarisina.

Vi postenje vredni, vküp szpravleni gosztje!
Z daleka pridocsi, na eto goscsenjë,
Ki szte z lübeznoszti gori nadignjeni
Zdaj vszi poszlühsajte, ki szte vküp szpravleni.

Ne je moj namen zdaj, naj vam doszta guesim
I z vnogimi recsmi pred vami ne mriesim,
Nego je to moj cio, eseszt naj verno noszim,
Hrano naj prineszem i tak naj odsztopim.

Dragi nas goszpodar veliko radoszt ma,
Kaj je eta szvadba k njemi vküp szpravlena;
Zato je zdaj velo gor' prineszti jeszti,
Kaj bi sze njegov goszt vszaki meo najeszti.

Zato draga bratja, veszeli bodite,
Kel'ko sze vam vidi, jejte ino pijte,
Vszake fele zsaloszt od szebe zdaj dente,
Na to bole vszaki, zdaj sze vi radujte.

Nas hisni goszpodar esese i to zsele,
Stero zdaj od mene vszaki dobro naj zve:
Ki bode jo i pio. tela na zsvilenje,
Bog njemi naj daje na popolno zdravje.

Kda sze vino na szto prinesze.

Notresnji sztarisina.

Na veszelja szerca Bog je vino sztvoro,
Kak je szveti David v Pszalmusi popiszo,
Zato je goszpodar lagev zvrzati dao,
Pun kamenec vina na szto prineszti dao.

Zato z toga vina, dobro sze napijte,
Na tom gosztivanji dobre vole bojte,
Kamenec naklonte ino ne zaspjite,
Ali z toga vina, m'i t'udi podajte.

Kda sze druga hrana gori prinesze.

Notresnji sztarisina.

Postena obszida! laesni naj ne bod'te
I z praznim zsalodeom vi domo ne hodte;
To je druqa hrana; zato, kaj naj jejte,
Z bozsim blagoszlovom, vi to vsze pojejte.

Kda sze tretja hrana gori prinesze.

Notresnji sztarisina.

Veli nas goszpodar, to je tretja hrana,
Li vszaki na je zsnje, ar je ne neszlana,
Z lubeznosztj szerca vam daje goszpodar,
Hrano i pitvino, szkazstije vam szvoj dar.

Vünesnji sztarisina hvali zsenitev.

Prijatelje! povem vam edno pravico,
Ne bom vam razskladao nikakso frlico,
Poszlühsajte mene zdaj malo trpljivo,
Dokecs raztolmaesim vam to szveto histvo.

Kda oeso Adama je Goszpon Bog sztvoro,
Teda szveto histvo je on szam nasztavo,
Zs njegovoga rebra edno koszt je vö zveo,
Z stere Evo zsenzsko njemi je posztavo.

Sztarisina je bio szam nebe, zemle krao,
Kako to szvedocsi Mozesa prvi tao,
Obilno naprej da, bar vszaki zbrojavaj,
Li na ete knige szebe zanehavaj.

To zrendelüvanje nebeszkoga Krala
Povidilo sze je, kak vidimo z tala
Szveti patriarkov, drugih szvecev z zsitka,
Kaj szo zsene meli, kazso piszma vszaka.

Za blazsenoga jasz bom onoga pravo,
Koga Goszpod z dobrov zsenzskov blagoszlovo,
Vnoqe pelde bi jasz lehko naprej znoszo,
Z sterimi bi jasz to lepo poszvedocso.

Blazsen je on, ki ma verno, dobro zseno,
Ar je dobre zsene delo osznazseno!
Blazsen je on, koga Bog tak blagoszlovo!
Veri mojim reesam, konec szam posztavo.

Notresnji sztarisina proti zsenitvi pravi.

Odsztopi, prijatelj, jasz bom t'udi guesao,
Pred taksim cslovekom escese ne bom muesao,

Kaj szam jasz jedinec, z tebov sze ne minim,
Zselem, zsvi z parom, jasz sze ne ozsenim.

Znas Pavel apostol, ne sze je ozseno,
Krisztus Jezusa krizs za szvoj kincs meo zselno,
Takaj Krisztus je bio njemi njegov zsitek,
Zato je i njemi dani vecsni zsitek.

Vnogomi histvo na veliko skodo,
Ne nagodi sze vszak' na pobozsno Saro,
Niti na Jalsabet, ni ne na Marijo;
Nego sze nameri vnogi na Delilo.

Znas on moesen Samson, kak je on obhodo?
Kda sze od szve zsene po csalarnom vodo,
Vu szmrtno boleznoszt je on pripelani
Ino po tom konec njemi je vesinjeni.

Bole zato pajdas, kaj sze ne ozsenis,
Od kühinje teda nikaj szi ne miszlis,
Ali veri, kak szi ednok vzemes zseno,
Ka bodta jela dva, miszlo bos szi tuzsno.

Trebe zseni piszker, korito i szito,
Escse, da bi nje csrvo vszikdar bilo szito,
Tam bodes sze skrabao, kde te neo szrbelo,
Kda nikaj ne bos meo, pa de ti trbelo.

Vünesnji sztarisina.

Vidim, kaj szi roesko jako gori nagno,
Necsamurszko vino zs nje szi vöpotegno,
Proti histvi zato teliko szi gecsaó,
Bi bole bilo, kaj bi ti zdaj muesao.

Kda sze zelje gori prinesze.

Notresnji sztarisina.

Draga bratja, zdaj je zelje prineseno,
Dobro zafrigano, ne je pritepeno,
Csiszto lepo belo i szkühano sznazsno,
Vzemte szi bar zs njega, kak je jako zsmahno.

To je escese hrana nasega orszaga,
Szlovenszkomi lüdsztvi jesztvina predraga,
Escse i Kralovje pazko majo na nje,
Blazsena je zemla, kde je to korenje.

Jejte dragi moji, zdaj vam vecs prineszem,
Ali csi zselete, doli je odneszem,
Etam sz szakacsicov malo szi poszmehem,
Tak po szvojoj voli vina sze napijem.

Deszet veder lagev na pipo szam vdaro,
Csi mi ne verjete, poglednite dobro,
Ne osztanem v lazsi, naj ne miszli niscse
I vino prineszem, kikoli piti sese.

Kda sze pečenja gori prinesze.

Notresnji sztarisina.

Dobra je pečenja z dobrov masznov kasov,
Kde sze drobovina goszke kúha z taksov,
Túesna pečenja gosz, z tov drúgov pečenjov.
Jejte dragi moji! toje blagoszlov.

Notresnji sztarisina szvadbo vezeli.

Veszeli je oesa i mi sze vezelmo,
Hajdi, draga bratja, radi jejmo, pijmo!
Ne szmo na trobini, tú sze ne dreszelmo,
Veszela szo mati i mi sze radujmo.

Z szaklom bom noszo pivo, z resetom pa vino,
Dobro szí vszivajmo szvadbeno trobino,
Kamenee podajmo li vszakomi bisztro,
Klet ne zaprta, vino dajem hitro.

Od goszlarov.

Notresnji sztarisina.

Postena obszida, kvar sze je prípeto,
Goszli szo sze sztrle, zdaj vidimo eto,
Stere je muzsikas nazaj vkúp prikelo,
Ali na nje sztrúne djati bi trbelo.

Zato naj szí goszlar sztrúne ma kúpiti
Ino zs njimi nasz v dobro volo szpraviti,
Li eden po ednom, dva grosa naj deje,
Potom vu pleszanji on sze naj szegreje.

Zahvalnoszt hisnomi, kda zse scejse odhajati zseninovi szvatovje.

Szlobod szvatov.

Vidimo, konec jemle,
Lepo nase vezelja!
Hisni oesa, mati!
Nam sze je pobrati,
Odhajati.

Vam tak zse za gosztsenje,
Lúbezen i postenje,
Ka szte nam szkazali,
Sereg ete mali
Z szrca hváli.

I csi je v kom steri z nasz,
Nevedocs zbantívao vasz,
Proszim, odpúszíte
I z mirom púszíte
V kraj vsze ete.

Daj nam Oesa miloszti
V etak lepoj radoszti

Vezem ceszto tal vzeli
I dar njegov szveti
Vkúp prijeti.

Kinesi nasega szrca,
Nasa lúblena deca,
Naj v miri zsivejo,
Kak rozse cvetejo
I rasztejo.

V njih naj vidi rodbina,
Cerkev i domovina
Dike sztrebre zmozsne,
Kotrige pobozsne,
Vejke zlozsne.

Vesini nasz Bog talnike
Tú szreese i tam díke
Da ga vszi veszelecs
Zvisavamo díseecs,
Pred njim kleceecs.

Vúnesnji sztarisina.

Ali razmi postena szvadba, mali
ino veliki, kare vasz je Bog dao, Nas
posteni mladenec, po imeni Cvetko
Pavel, po szvojem naprej hodecem
csloveki to veli povedati: Hvala bodi
Bogi! prisao szam k mojemi dragomi
oesi ino k mojoj dragoj materi, po
mojoj lúblenoj zarocsnici, z mojim ma-
lim seregom ino szo nam najprvo me-
szto dali, kaj szmo szí doli szeli, po-
leg toga jeszti ino piti zadovolno. Da
nam pa je zse cajt odhajati, zato proszi
mladenec, kako szvojega dragoga oeso
ino szvojo drago mater, naj povejo,
kaj szo na nasz potrosili, hocsemo
njim lepo plac sati, bole poszedecs, kako
pobizsecs.

Notresnji sztarisina.

Nase postene hise goszpodar, kakti
Sztanko Jurica, sz szvojov lúblenov
tivarisicov, velijo povedati: To szam,
praj, z dobre vole ino z dragoszti pri-
pravo ino moja dobro volo njemi ino
njegovim szam rad szakazao, zato kaj
szo pojeli ino szpili, Bog njim daj naj
popolno zdravje. Drúgo szo pa ne

duznsi, nego razum i postenje. Z lepim talom szo k mojoj hisi prisli, tak je i jasz z lepim talom odpüsztim.

Sznehenszka szloboda.

Vünesnji sztarisina.

Vajda, tvoje goszli naj malo henjajo,
Ni vase osztrogvi, pleszei, ne einkajo!
Moski naj pri sztoli na miri szedijo,
Zsenszke pa po kotej naj ne zrabolijo.

Vszaki szzi szvoj jezik zdaj moesno zavezsi,
Noge na krizs deni, vüha eszi drzsi
I dobro kebzütjite vszi zevszega tala,
Ar de nasa szneha zdaj szlobod jemala.

Pred vszem sze k tebi obrnem, ocsa moj,
Odpri szrce tvoje vernoj cseri tvojoj,
Stero je za mene vszikdar tak gorelo
Ino mojo szreco najbole zselelo.

Ti szzi mi po Bogi bio dobrocsinitel,
I na eto szreco veren moj voditel:
Kak bi odhajati mogla zdaj od tebe,
Jasz brezi zseljenja blagoszlova nebe?

Vzemi dobrovolno aldov ete mali,
V sterom ti moj jezik za vsze lepo hvali,
Kaj szzi mi vu celom zsitki dobra szkazao,
Kda szzi me, kak veren pasztir, verno paszao.

Blagoszlovi te Bog zevszem, kaj szzi zseles,
Esese i tam, kde sze niti szam nedoves,
Daj ti eti dugi i veszeli zsitek,
Po szmrta pa v nebi blazseni prebitek!

Le ma govoriti i tebi jezik moj,
Draga mati moja, vu britkoszti szvojoj?
Jaj! placsa szkuze mi zalevajo szrce,
Kda tebe osztavlam, zsitka mojga szunee.

Med boleznosztaami szzi me ti rodila
I na vernih tvojih prszaj me dojila,
Kelko szvetlih nocsih kre mene szküszi
I kelko bremena rada prenoszla?!

Na tvojih narocseh szam jaz szladko szpala,
Kda szem ni za szebe esce prav ne znala,
Z tvojih vüszt szem navuk modroszti vdablala,
Kda szzi me na eto szreco osznavlala.

Oh! — ne ma moje szrce obsütjenja,
Ne zmöre jezik moj telko govorenja,
Z kem bi zahvaliti mogla tvojo vernoszti
I meni szkazano goreco lübeznoszti.

Bog, ki je szam zmöszsen vsze to povrnoti,
Povrni ti vsze zse tü na tvojoj poti
Ino kda tvoj dragi zsitek szkoncasas eti,
Daj ti tam tvoj najem v obilnoszti zseti!

Dragi roditelje, jasz odidem od vasz,
A sz szebom mam neszti vasih vüszt mili glasz.
Osztante z Bogom! moja szkuza, moj küs
Naj bo veszelitel vasih boleznih düs!

Szlobod sznehe.

Ah, zdaj moja obszeda
Meni szlednji dvor dava,
Pri mojoj rodbini,
V tanjejni, korini,
V m'em devojszti.

Ne de zse vecs ne moj'ga
Veszolja, tak lepoga.
Dnevov mojih poszvet
I szloboscine szvet
Mine, kak cvet.

Parta moja dsünzsevna
Je zse vu prah vrzsena;
Lepa moja kita
Z pantlikmi povita
Mi je vzeta.

Glavo szo mi pokrile,
Pod tuzsen pocio szkrile. —
Jaj, jaj! — To mi kazse,
Kaj od ete hise
Iti mam zse.

Lepo moje szpevanje,
Veszelo drlincskanje
Mi je zabegnolo,
Vsze dobro lehnolo
I minolo.

Kde szo moji prsztanci?
Kde sesipnati pantlici?
Zvonesavne iglice,
Segave csizmice
I frlice?

Moji davni pajdaske,
Lepi mladi jünacke
Szo k drügim privrgli,
Mene z szrc vrgli
I zavrgli.

Lepe moje remenke
I cvetecse devojke
Szo sze odtühile
Mene osztavile,
Pozabile.

Vsze devojsztva blazsensztvo,
Vszelje, prijatelsztvo —
V novoj mojoj sztavi
Me zse vsze osztavi
I pozabi.

Jaj morem odhajati,
Lüblenim szlobod dati,
K tuhincom privrzsti
Krv mojo odvrzsti
I povrzsti.

Z Bogom, ocsa i mati!
Ah, kak mam odhajati
Jasz od vajnih perot,
Na tak negvusno pot,
V britkih szkuz kot?!

Z Bogom braci, szesztrice,
Moja krv i rozsice,
Draga bratovesina,
Vsza moja rodbina
I drzsina.

Z Bogom, moj sztarisina,
Moj družsban i korina.
Z Bogom küharica,
Moja sztarisica
I szvadbica.

Z Bogom, moji szvatovje
Goszlarje i szoszedje,
Predraga bojrina,
Ceta okroglina
I obesina.

Z Bogom, prijatelkinje
I verne pajdaskinje,
Vi, rozse cvetecese,
Z menom vküp raszteese
I hodecese.

Vsze, vsze vasz zse osztavim —
Ah! — Kakda jasz pozabim
Vnoghi lepih hipek,
Nasz vezeli zsitek
I prebitek?

Blagoszlovi vasz vsze Bog
Z darmi szvojih milih rok!
Daj vam mir i radoszt
Odvрни pa zsaloszt
Krizs i zukoszt.

Daj szé nam po tom zsitki
Tam v nebeszkom prebitki
Vszem vküp vezeliti
I njega diesiti
Vu szvetloszti.

(kj.)



Szneho pripelajo k hisi.

Sztarisina etak ma praviti:

Postena szvadba! razmite mali ino veliki, kare vasz je Bog dao vu hisi etoj postenoj. To veli povedati nas posteni mladenec po imeni Cvetko Pavel: Dao mi je, praj, Bog edno malo szkrb, stere szkربي szam ne mogao doprineszti; nego szam dao prizvati, kako moje drage prijatele, sztrice, vüjce ino moje dobre szoszide, ki szo sze poleg mene trüdili, sterim szam edno malo vecserjo napraviti dao; zato sze nikaj ne dreszelte i ne zsalosztite, nego vezeli i dobre vole bodite eden mali csasz ino poleg toga Krisztusove recsi szizogovarjajte.

Na drügi den za sznehov pridejo szvatovje, etak sze je potrebno pokloniti.

Vünesnji sztarisina.

Pomzi vam Bog! postene hise goszpodar ino vsza postena obszida!

Notresnji sztarisina.

Plati vam Bog!

Vünesnji sztarisina.

Je li szo doma ete postene hise goszpodar, po imeni Cvetko Marko? Je li szo doma ali ne?